Nadal - Nadal

Per Administrador el dc., 25/12/2013 - 09:00

Is 9,1-3.5-6; Is 62,11-12 ; Is 52,7-10
Tt 2,11-14; Tt 3,4-7; He 1,1-6
Lc 2,1-14; Lc 2,15-20; Jn 1,1-18

LA LLUM QUE LES TENEBRES NO PODEN CONTENIR (Jn 1, 1-14) El dia acaba i fa el seu tomb a la nit. Irremediable. A la fi del dia arriba a la nit. Un descans que no és el relax com si estiguéssim en un SPA. A la nit, també s'hi treballa. En aquest Nadal, sempre tan especial, us convido a endinsar-nos en dos punts: a la nit, la llum i una menjadora, l'amor d'infant.***a) Preludi: A la nit, la llum*** Sense l'experiència de la foscor no es pot descobrir la llum. Així, Déu escull un moment determinat del dia per fer-se present: la nit. En el període més fosc de l'any, en l'hora més fosca de la nit. D'aquesta manera, celebrem aquest contrast entre la llum i la foscor. La llum no la poden contenir les tenebres. Ni aquelles que creiem i que no són, ni aquelles que són i que no creiem que siguin tenebres. Tenebres sociopolítiques, tenebres interiors, resistències del pecat. Més encara, la llum fa explotar les tenebres. Llum que és noble, lluminosa, obertura d'horitzons, lucidesa. El lloc del naixement de Jesús és el lloc de la trobada entre dos llums: aquella que baixa de l'alt i aquella que ve de la terra mateixa, és a dir, de la cova il.luminada de l'Infant neonat. A la nit, la llum. La lucidesa de Jesús, l'infant, fet Evangeli.La lucidesa provinent d'OFERIR i DONAR. Oferir és la iniciativa d'aproximar-se a l'altre. Cadascú que posi nom i cognoms a aquest "altre". Només cal fer memòria del Bon Samarità. Donar més enllà del que ens sobra o ens va bé donar, o donar en préstec. Donar és gratuït, sense hipocresies. En petits detalls, en grans esforços o meravellosos desitjos. La lucidesa provinent de PERDONAR. No és més que per-donar, donar-se a fons en aquesta dinàmica dereconciliació, de recrear lligams desfets qui sap per odis, per enveges, per oblits. La lucidesa provinent de RENUNCIAR. Fins aquí algú em podria dir què bonic tot plegat. Però la llum, l'Infant, Jesús, l'Evangeli, provoca una reacció. No és possible una indiferència o passotisme. Suposa fer examen de la pròpia vida i desitjar la purificació de les foscors dels nostres vespres,mitjanits i albades, perquè la llum del dia pugui entrar i envair la nostra estança. Així, avui més que mai podem cantar ja no banalment allò de "Glòria a Déu a dalt del cel i a la terra pau als homes de bona voluntat".***b) Una menjadora, l'amor d'infant*** No és un bressol qualsevol. És una menjadora. No és el centre sinó la perifèria, els marges dela vida. I allà és l'acció de Déu, entre els marges. Resulta paradoxal, els marges devenen el centre de la història. La menjadora de Betlem, és la menjadora de la Casa del Pa, el Pa veritable que dóna vida. La seva vida comença ja de forma eucarística: donant-se, pa partit i compartit. I què trobem allà? Trobem la llum, l'amor d'Infant que cap tenebra pot contenir o ofegar. Lamenjadora acull un Infant amb totes les febleses. Si passem alguns minuts en el pessebre, veurem un infant abandonat. Posar-nos com a pastors o savis d'Orient és la disposició de *l'admiratio*, del meravellar-se. I només suposa llençar-se, confiar, dir un sí i renovar-se. Ellobre possibilitats sense mirar resignacions. Meravellar-se és senzillament dir un ‘oh' o bé un ‘ah'. És el moment del balbuceig, sense prendre la Paraula, sense l'especulació. Meravellar-se és la disposició de l'infant, de la humilitat. "La meva llengua i el meu pensament tartamudegen en el que momento que jo parlo de Déu" dirà Gregori Nazianzè, pare de l'Església grec, s. IV. Ésnomés deixar que el cor expressi petits mots... mots que només ressonen profundament: l'A de l'Alpha, l'A de l'Amen i de l'Al.leluia, l'O de l'Oméga i de la meravella que sorprèn i atreu, que meravella i que apassiona, que transforma. Només un petit detall: l'amor d'infant és la disposició de l'admiració o de la meravella. Ad-miratio, mirar vers... esguard de Betlem, l'Esguard de Déu-amb-nosaltres i l'esguard humil que nosaltres celebrem, professem i vivim en posar-nos davant d'Ell.La llum s'obre pas en les tenebres en la menjadora. Sentim en totes les nostres persones el ressò, la suau brisa d'un ressò que s'obre en aquest Nadal: Adeste fideles, atanseu-vos fidels. Ressò que demanem que es faci cant, que mogui els cors per fer de Betlem, la casa del Pa, el centre de les nostres vides. Sant Naixement de Jesús, Fill de Déu per a tots. Adeste Fideles, atanseu-vos germansa la llum que cap tenebra la pot contenir o ofegar.

ETIQUETES
MERAVELLA LLUM NIT